

6. Димченко, О. В. *Житловокомунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління* [Текст] : монографія / О. В. Димченко ; Харк. нац. акад. міськ. госпва. – Х.: ХНАМГ, 2009. – 356 с. – ISBN 789666951512.
7. https://uk.wikipedia.org/wiki/Об'єднання_співвласників_багатоквартирного_будинку
8. http://dbn.at.ua/publ/osbb/novini_osbb/zarubizhnij_dosvid_rozvitku_osbb/30-1-0-573

Ю.О. Буник

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНСТРУМЕНТІВ РЕАГУВАННЯ В УМОВАХ КРИЗОВОЇ МІГРАЦІЇ В ЄС

Проблема регулювання міжнародної міграції населення завжди була актуальною, але в останнє десятиліття перед урядами постало нове питання, що пов'язане з інтенсифікацією економічних та політичних криз та прийняттям ряду дій реагування для подолання явища кризової міграції населення. Основними механізмами регулювання міжнародної трудової міграції можуть бути, по-перше, узгодженість масштабів, структури і напрямів зовнішньої трудової міграції з внутрішніми міграційними потоками. Тоді як механізм реагування в умовах кризової міграції нерозроблений, в чому і полягає актуальність явища кризової міграції. Особливо гостро міграційні процеси відбуваються в країнах ЄС, які змушені приймати велику кількість біженців та мігрантів, які постраждали як від економічних, політичних криз, так і від стихійних лих, що несе значне навантаження на бюджет.

Країнами, що приймають найбільшу кількість біженців та мігрантів є Німеччина, Угорщина, Швеція та Австрія. Але чи є такий розподіл обґрунтований та вигідний для цих країн. В цілому 660 тис. чоловік прибутку в 30 країн - 28 членів ЄС плюс Норвегія і Швейцарія - в 2014 році і 1, 27 млн. в 2015 році [1].

Ці 30 країн загальною чисельністю населення 522 млн. чол., а це означає, що на кожні 540 європейців припадає один біженець в рік. Виходячи з числа біженців, що мігрують до Європи порівнюючи з населенням країн, Німеччина, наприклад, прийняла 314 тис. чол., коли її «справедлива частка» біженців складає 150 тис. чол. - це значить, вона прийняла на 164 тис. чол. "зайвих". Угорщина приймає на 124 тис. чол. більше, Швеція на 37 тис., а Австрія на 37 тис., в той час як Велика Британія «недоотримує» 85 тис., Іспанія – 76 тис., Польща – 60 тис., Франція – 55,6 тис., а Італія – близько 40 тис. біженців. Тобто, ми бачимо, що розподіл є нерівномірний, що призводить до зменшення економічної стабільності та збільшення витрат з бюджету країн, що приймають найбільшу кількість біженців та мігрантів.

Основним інструментом реагування в умовах кризової міграції є справедливий і рівномірний розподіл кризових мігрантів на основі розміру ВВП, населення, рівня безробіття. Відсутність узгодженості приводить до того, що у певні країни надходить приток зовнішніх мігрантів, при достатній кількості внутрішніх трудових ресурсів, які могли б ефективно використовуватися натомість іноземних працівників. Відповідно, повинен здійснюватися постійний моніторинг балансів трудових ресурсів, соціально-економічного та трудового середовища країни. По – друге, визначення додаткової потреби країн у зарубіжних трудових мігрантах повинно здійснюватися у розрізі професійно-кваліфікованих груп з урахуванням перспектив соціально-економічного розвитку і впровадження нових технологій.

Дублінська угода повинна бути замінена на постійний і обов'язковий механізм, який забезпечує справедливий розподіл відповідальності для розміщення осіб, які шукають притулку, біженців та кризових мігрантів відповідно до економічного і

соціального потенціалу держав-членів ЄС і держав Європейської економічної зони [3]. Така система могла б гарантувати структурні рішення для регулювання нестабільного припливу мігрантів.

Існуючі фонди повинні бути мобілізовані і повинні бути надані додаткові кошти з боку ЄС та держав-членів, щоб подолати кризову міграцію, для підтримки міст і регіонів, які функціонують в якості основних точок входу або приймають велику кількість біженців, для сусідніх країн, таких як західні Балкани, через чий кордон проходять мігранти, а також для організацій і країн, які дбають про біженців, близьких до їх країн походження [3].

Соціальна політика має важливе значення для успішної інтеграції тих, хто прибуває до Європи. Необхідно докласти зусиль для забезпечення того, щоб біженці не зазнали дискримінації, коли мова йде про надання соціального захисту. Європейські стандарти для інтеграції біженців та осіб, які шукають притулку, повинні бути розроблені таким чином, що вони жили гармонійно в приймаючих країнах на період надання притулку.

Важливим інструментом реагування є створення легальних каналів та програм міграції як для висококваліфікованих людей та їх сімей, так і для підприємців чи менш кваліфікованої робочої сили. Слід розширити програму Blue Card та зменшити вимоги такі як, рівень зарплати та зв'язок між кваліфікацією та пропозицією на ринку праці, щоб забезпечити більш широке застосування в країнах-членах.

Громадяни третіх країн, що працюють в ЄС повинні отримувати рівне ставлення з громадянами ЄС щодо платоспроможності, умов праці, соціальних прав, а також щодо свободи пересування в межах ЄС.

Важливим інструментом є регіональна політика. Розробка та реалізація регіональних міграційних програм з урахуванням особливостей соціально-економічного розвитку регіонів, розвитку процесів міграції, їх обсягів та інтенсивності, складу мігрантів та рівня міграційної активності населення, територіального розташування регіону.

Отже, конкретна європейська відповідь на кризу нинішньої міграції повинна бути глобальною та зосереджена на причинах кризи та побудована на спільних діях, солідарності, повазі, легальності міграції. Необхідно удосконалити та розширити дублінські домовленості. Заходи політики ЄС повинні перейти від орієнтації на безпеку до політичного підходу «багатосекторності», що гарантує збалансоване визначення пріоритетів у всіх відповідних секторах політики, таких як співпраця в галузі розвитку, закордонних справ, торгівлі, економіки, а також соціальної сфери та зайнятості населення. Строгий контроль повинен бути здійснений щодо виконання заходів ЄС, які мають потенціал до порушення міжнародного права.

1. *Migration and migrant population statistics.* - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Migration_and_migrant_population_statistics.

2. *Migration and the Refugee Crisis A European Respons* - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://europeanmovement.eu/wp-content/uploads/2016/04/MI_16_PolicyPosition_MIGRATION_VIEW_FINAL.pdf.

3. *The EU's Response to the Refugee Crisis: Taking Stock and Setting Policy Priorities.* Sergio Carrera, Steven Blockmans, Daniel Gros and Elspeth Guild No. 20 / 16 December 2015. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ceps.eu/system/files/EU%20Response%20to%20the%202015%20Refugee%20Crisis_0.pdf.